

ویروس کرونا و الهیات مسیحی: تفکری بر نحوه‌ی رویارویی مسیحیان با همه‌گیری جهانی

روز یکشنبه گذشته در کلیسا ابلاغیه‌ای درباره ویروس کرونا از طرف دفتر مدیریت دریافت کردیم. که بسیار معقول و مفید بود :

توجه به نحوه سلام و احوالپرسی کردن با یکدیگر، به ویژه کسانی که در جایگاه خوشامدگویی هستند (و همچنین خود داری از دست دادن). دست‌ها را بشوید و به طور کلی در تلاش برای محدود کردن پتانسیل‌های انتشار ویروس کرونا هنگامیکه در اجتماعات حاضر می‌شوید توجه کنید.

اشراف داشتن به مشکل و گردآوری دستورات عمل‌های اولیه بسیار خوب است.

اما برای من کمی عجیب بود که ابلاغیه‌ای که از سوی کلیسا دریافت کردیم تقریباً همانی بود که از سازمان خدمات درمانی (HSE) یا خدمات درمانی ملی (NHS) دریافت می‌کنیم!

اما چه چیزهای متمایز و خاص که می‌توانند تااملات مسیحی خوانده شوند، در چنین زمان‌های بیماری‌های همه‌گیر می‌توان گفت؟ چه موضوعات الهیاتی را می‌توان همزمان با احتمال قرنطینه کل کشور، پوشش رسانه‌ای سراسری، محدودیت سفر، بحران اقتصادی، فشار بر سرویس‌های درمانی و افزایش آسیب پذیری در بین افراد سالخورده و بیمار، مطرح کرد؟

با تخمین‌های گوناگون از آمار احتمالی مرگ و میر چه باید کرد؟ در آلمان آنگلا مرکل گفته است احتمالاً ۵۸ میلیون تن از مردم به این ویروس مبتلا خواهند شد (۷۰٪ کل جمعیت)، درحالی‌که یک متخصص ویروس شناس بر اساس آمار چین، این رقم را بالاتر و حدود ۴۰۰۰۰ اعلام کرده است. آمار مرگ و میر ۲.۵ درصدی از افراد مبتلا بین ۱۰۰۰ و ۱۴۵۰۰۰ مرگ و میر اعلام شده است (که البته تفاوت این ارقام بسیار بالا و حیرت آور است)!

سیمون هریس، وزیر بهداشت ایرلند احتمال ابتلای ۴.۸ میلیون تن از کل جمعیت و مرگ ۱۲۰۰۰۰ تن را تخمین زده است. اگر میزان مرگ و میر ۲.۵ درصد باشد به این معنا خواهد بود که همه مبتلا خواهند شد (او به وضوح در حال کار روی یک سناریوی به مراتب بدتر با آمار مرگ و میر بالاتر است).

موضوع مسئله‌ی ریاضی و آمار و ارقام نیست، بلکه ترس شدید و عدم اطمینان از این موضوع است که تا چه اندازه اتفاقات بدتری رخ خواهد داد.

۱. همسایه‌ی خود را محبت کنید

از نخستین روزهای مسیحیت، این ایمان به عنوان جنبشی یاد می‌شد که از دلسوزی و مراقبت از افراد نیازمند باز نمی‌ایستد. چنین تعلیماتی در اناجیل، یوحنا، یعقوب و پولس آشکار دیده می‌شود. آموزه‌های آن‌ها به نوبه‌ی خود ریشه در کتب یهودی دارد که از محبت بی قید و شرط خدا نسبت به بیوه زنان، غریبان و بیگانگان می‌گوید. مسیحیت (در اکثر جوامع و دوران‌ها) دلیل گسترش بیمارستان‌ها و این ایده که همه‌ی مردم به صورت خدا آفریده شده‌اند و بنابراین لایق مراقبت هستند، بوده است.

چنین عشقی گرانبهاست. بی‌طرفانه‌ست و به کسانی که نیازمند آن هستند صرف نظر از اینکه چه کسی لایق آن است عطا شده است. نقطه‌ی عطف محبت به همسایه در مَثَل سامری نیکو عملاً در پرستاری از دشمن دیده می‌شود.

همچنانکه این بیماری همه‌گیر گسترش می‌یابد، محبت به معنای در اولویت قرار دادن دیگران است. قطعاً به معنای هجوم بردن به سوپر مارکت‌ها نیست. البته که مراقبت از خود هم بخشی از آن است چرا که ما قصد نداریم ویروس را دریافت کرده و به دیگران انتقال بدهیم. اما این موضوع مسیحیان را فرامی‌خواند تا دریابند آن‌ها چگونه می‌توانند ضعیفان، قرنطینه شدگان، سالمندان و آنانی که از نظر جسمی توانایی مراقبت از خود ندارند را در اولویت قرار دهند.

۲. با دیگران چگونه رفتار کنید که می‌پسندید با شما رفتار شود

قانون طلایی باید سرلوحه‌ی رفتار تمام مسیحیان در همه‌ی زمان‌ها باشد.

تا جای ممکن باید بکوشیم زندگی دیگران را به مخاطره نیندازیم. مخصوصا اگر جوان و در شرایط سلامت بهتری هستیم، ممکن است تصور کنیم که این مسئله آنقدرها که گفته می‌شود جدی نیست و شاید اهمیتش بیشتر از یک سرماخوردگی ساده نباشد. اما تعالیم عیسی ما را فرامی‌خواند تا خود را جای دیگران قرار دهیم، آن‌هایی که سالخورده هستند، آن‌هایی که با بیماری‌های جدی و از پیش دست به گریبان‌اند خصوصا بیماری‌های تنفسی را بیاد آوریم..

۳. امید، نمی‌ترسد

ترس‌های زیادی وجود دارد. نه فقط ترس‌های مرتبط با سلامت‌مان، بلکه مربوط به اقتصاد، و این به معنای شغل و امور مرتبط با آن است. پیش‌بینی‌های مناسب و مسئولانه‌ای برای محدود نگاه داشتن ویروس وجود دارد. که امروز به ما گفته شد گردهمایی‌های بیش از ۱۰۰ (در هنگام ترجمه این مقاله اکنون این شمار به ۱۰ نفر تقلیل یافته است) نفر در مکان بسته نباید برگزار شود که همین امر باعث توقف جلسات کلیساها شد که حتما امری ضروری است.

اما چه زمانی نگرانی برای سلامتی و امنیت تبدیل به ترسی ناشناخته می‌شود؟ ترسی مخرب و ویرانگر؟ ترسی که باعث مراقبت بیش از حد از خود می‌شود؟ ترس، یک ویژگی مسیحی نیست. ترس، نیکویی‌های ایمان، محبت و امید را آشکار می‌کند، نه اضطراب، خودخواهی و یاس را.

۴. همه‌گیری همچون مدرسه‌ای برای تمرین و آزمایش ایمان

تاریخ کلیسای یوسیبوس می‌گوید که کلیسای اولیه چگونه به دلیل مراقبت فداکارانه از بیماران در مواقع جنگ، قحطی و طاعون شناخته شده بود. این شرح حوادث در اسکندریه توسط دیونیزیوس ثبت شده است

آنچه مردم در آن زمان با آن روبرو شدند، در مقایسه با ویروس کرونا چیز بسیار خوفناک‌تری بود. فراخوان پاپ از شبانان برای ملاقات از بیماران، طنینی از چنین محبت دلیرانه‌ایست. خود را

بخاطر دیگران در خطر قرار دادن یک ارزش عمیقاً مسیحی است. هر زن و مردی متعلق به خودش نیست، بلکه همچون جمع شاگردان مسیح می‌توانیم از آنانیکه نیازمند کمک هستند مراقبت کنیم. البته که فراخوان پاپ مشکل ساز است چراکه خطر ابتلا برای آن‌هایی که سالم هستند را ناگزیر می‌کند اما ذات آن کاملاً درست است.

در پس چنین عملی، باور اینکه مرگ حرف آخر را نمی‌زند وجود دارد. مسیحیان باور دارند مرگ و قیام مسیح بر قدرت مرگ غالب آمده و قدرت و نیش خود را از دست داده است.

۵. توهم کنترل

در یک مقاله‌ی عالی خواندم که خیابان‌های خالی در ونیز، بازتاب دهنده‌ی مرگ و میر است. آیا این هراس و اضطراب در غرب ناشی از دست دادن کنترل است؟

اگر به این اصول بچسبیم، این چیزها را بی‌پوشیم، آن موارد را رعایت کنیم، در امنیت خواهیم بود- نه فقط از مرگ بلکه از آگاهی به احتمال وقوع آن! ما یکبار دیگر براحتی استریل خواهیم شد و بار دیگر در دنیایی که بدن‌هایمان تحت کنترل ما خواهند بود زندگی خواهیم کرد.

این ویروس ما را به مرگ و میر خودمان روبرو می‌کند - مایی که در تکنولوژی‌مان، داروهایمان، دانش و آزادی مان خود را محفوظ کرده‌ایم. دختر من گاهی می‌گوید تمدن بشری تنها دو قدم با هرج و مرج و آشوب فاصله دارد و فکر می‌کنم او درست می‌گوید. این به ما یادآوری می‌کند که ما در کنترل نیستیم - گرچه ما دوست داریم فکر کنیم که سر همه‌ی رخدادها، زندگی و حتی بدن خودمان هستیم.

همانطور که استتلی هاروز می‌گوید، در غرب ما دوست داریم فکر کنیم تکنولوژی دارویی‌ای داریم که به ما امکان می‌دهد زنده از این زندگی بیرون برویم!

۶. فیض، سرزنش نمی‌کند

توهم کنترل به بازی سرزنش کاملاً پیوند خورده است. باید کسی باشد که برای اموری که بخوبی پیش نمی‌رود سرزنش شود. بیگانه هراسی، نژادپرستی و حمله‌ی فیزیکی و کلامی به اشخاص و جوامعی که با عامل ویروس که تهدید کننده‌ی زندگی ماست مرتبط هستند. جای همبستگی، همدردی و کمک را قضاوت، ترس و نفرت می‌گیرد.

نیازی نیست بیش از این در اینجا بگویم- مسیحیان برای نخستین خوانده شده‌اند و نه واپسین.

۷. دعا

من پیشنهاد ایان پاول را می‌پسندم که می‌گوید هنگامیکه دست‌هایتان را می‌شوئید به جای دوبار خواندن تولد مبارک، دعای ربانی را بخوانید.

دعا، نگرانی‌ها و ترس‌های ما را در ایمان و اعتماد به حضور خداوند می‌آورد. دعا درخواست برکت او برای دیگران است. ما را آگاهانه به حضور او وارد می‌کند و به ما جهت می‌دهد برای اندیشیدن، سخن گفتن و عمل کردن در نور این حقیقت که او خداست و نه ما.

۸. اقتصاد

در طول این سالها در این بلاگ درباره‌ی افسانه‌های مخرب سرمایه داری افراطی و اثرات سوء عشق به پول بسیار سخن رفته است. اما در عین حال یک اقتصاد کارآمد برای شکوفایی جامعه بشری حیاتی است. تنها لازم است نگاهی بیندازید به پیش‌خدمت‌های بیکار ایستاده در میدان‌های خالی رم تا بدانید روزهای پیش رو برای میلیون‌ها تن رکود احتمالی، تعطیلی و بیکاری بوجود خواهد آورد.

اکنون واکنش‌های شبانی و عملی برای کلیساها جهت کمک به آنانی که آسیب دیده‌اند وجود دارد. برای آن دسته از افراد و مجامع کلیسایی که تصمیم گیرنده هستند دعا‌هایی هست تا بتوانند

تصمیمات حکیمانه بگیرند. لابی‌ها و مذاکرات برای دولت‌ها تا قدرت خاص خود را بکار گرفته و به انانی که قادر به کار کردن نیستند کمک کنند تا زند ه بمانند.

۹. چشم‌انداز نویی داشته باشیم

در غرب روایتی عمیقا مدرنیست درباره‌ی زندگی وجود دارد: توقع پیشرفت بی‌پایان، آزادی، شادی، مسافرت، بیمه در برابر خطر، سلامتی، مرگ ومیر پایین نوزادان و عمر طولانی. که این همه‌گیری جهانی آن را با چالشی خفیف و احتمالا موقت روبرو کرده که شاید در طول یکسال همه چیز فراموش شود.

ارزشش را دارد به خودمان یادآور شویم چگونه انتظارات و توقعات مدرن ما به لحاظ جغرافیایی بومی سازی شده‌اند

اگر در جنوب صحرای افریقا زندگی می‌کردیم به سختی و شکنندگی زندگی عادت می‌کردیم. این نمودار مالاریا که یک بیماری قابل پیشگیری است را مشاهده کنید. سالانه ۴۳۸۰۰۰ تن از آن می‌میرند. هر سال ۲۱۴ میلیون مبتلا می‌شوند.

۱۰. شاهد مسیح

وظیفه‌ی هر شاگردی در همه‌گیری جهانی یا هر وضعیت دیگری اینست:
بلکه در دل خویش مسیح را بعنوان خداوند مقدس شمارید و همواره آماده باشید تا هرکس دلیل امیدی را که در شماست بپرسد، او را پاسخ گوئید، اما به نرمی و با احترام (اول پطرس ۳: ۱۵)

نوشته: PATRICK MITCHEL

برگرفته از وب سایت مسیحیت امروز

لینک: <https://www.christianitytoday.com/scot-mcknight/2020/march/coronavirus-and-christian-theology.html>

